

HORSENS- HAMMER ÅRBOG 2010

Drøvten 1950

Tegning fra 1969 af læge Erling Fischer. Gave til Agnes og Martin Holm

Drøvten anno 2010

Foto: SDL

Vodskovbussen

Familien Jensen skabte Vodskovs busæra.

Arne Riis 2010.

Historien om Vodskov-Aalborg-bussen er nær glemmebogen. Detaljerne i denne lokale busæra, der går mange årtier tilbage, er allerede gået den vej. I lokalarkivet i Vodskov er kun enkelte papirer. De fortæller, at rutebilruten Anstalten-Vodskov-Aalborg startede i 1951, men ikke noget om, hvornår den stoppede eller rettere sagt: blev overtaget af Nordjysk Trafikselskab.

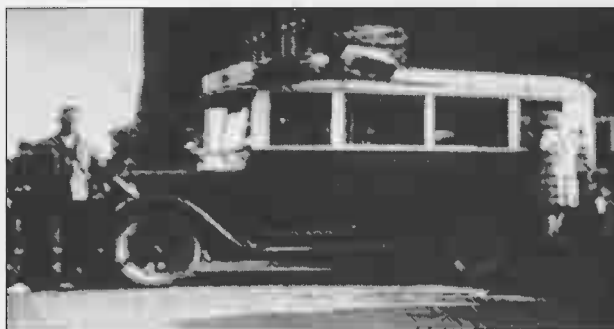

Pit, som hjalp til med at billettere og bringe pakker ud. *)

Af familien Jensen, der i mange år havde autorisation på busdriften, er i dag kun få personer tilbage. Æn af dem er Gunnar Jensen, Vodskov, i mange år maskinarbejder, i en periode 1970'erne chauffør i familiens busser, i dag pensionist.

Gunnar Jensen har kun få nedskrevne oplysninger om sin fars, mors og brors ejerskaber af busselskabet, men lidt var der dog at hente en formiddag, da Årbogens medarbejder sad sammen med Gunnar og kiggede på en stabel billeder af gamle busser, der har kørt på strækningen mellem Vodskov og Aalborg.

- Min fars interesse for busdrift begyndte, da vi boede i Hallund, hvor jeg er født, fortæller Gunnar Jensen. Hans første rute oprettedes allerede i 1925. Det var ruten Hallund-Hollensted-Vilshøj-Øster Brønderslev-Kraghede-Ajstrup. Denne rute endte i Aalborg. Senere fik han også ruten Hallund-Ravnstrup-Grindsted-Uggerhalne-Vodskov, og også den endte i Aalborg.

Peter Jensen ved bus fra Hallund ruten

- Far må have følt, at hans muligheder for busdrift var bedre med Vodskov som udgangspunkt, fortsætter Gunnar, for i 1952 flyttede familien fra Hallund, først til Gammel Vodskov, derefter Kirkevej 25 og til sidst Kirkevej 22, hvor far lod bygge det hus, der står i dag. Han fik allerede i 1951 koncession på Vodskov-Aalborg-ruten. Den hed Anstalten-Vodskov-Aalborg, fordi institutionerne i bakkerne og selve bakkerne dagligt gav et meget stort antal passagerer. Der var mange flere beboere uden egen bil og flere ansatte på institutionerne dengang. Også de færreste af personalet havde bil, og de skulle hver dag frem og tilbage. Det skete med Vodskovbussen.

Taget på en Bedford bus males

Gunnar Jensen fortæller, at Hammer Bakker dengang tiltrak mange flere mennesker end i dag, især på lørdage og søndage i forårs- og sommermånederne.

- Familier i Aalborg eller fra andre steder kom med kurve fyldte med madpakker og drikkevarer, og de tog på kortere eller længere spadsereture i bakkerne. De fleste benyttede bussen ud og hjem, og der var stemning og humør, husker jeg.

Busserne udgik i Aalborg fra den gamle rutebilstation og i Vodskov fra Anstalten, som institutionerne kaldtes dengang. Det var en god tid for rutebil drift, indtil personbilen begyndte at blive hvermands eje, men det kunne også være en streng tid, især i vinter måneder med meget sne og glatføre. Jeg husker, at en chauffør engang én af de strenge vinterdage med meget glatte veje kørte i grøften mellem Vodskov og Aalborg, og en anden bus måtte tilkaldes.

I grøften ved Engholm

Vognmand Peter Jensen døde i 1964, og buskoncessionen blev overtaget af Erna Jensen og sønnen, Jørgen Jensen, med Jørgen som den praktiske leder, der både var chauffør og den, der tog affære, når der opstod problemer med busserne, eller der var sygdom blandt chauffører. I 1964 bestod bilparken af fire Setra-busser, og hjemstedet var stadig Kirkevej 22 i Vodskov. Busserne gennem årene har ellers været af forskellige mærker: engelske Bedford og Commer, tyske Setra og Mercedes.

Koncessionen på busruten har altid alene omfattet Vodskov-Aalborg. Ruterne til Langholt og Grindsted var på andre hænder. Langholt-ruten udgik således fra Hou. Vodskov-ruten havde længe nummer 40 og 41, i nogle år 10 og 11. I dag har de nu NT-drevne busser, der kører til og fra Vodskov, Langholt og Grindsted, nummer 1.

Der har været mange chauffører. Christian Holm, Vodskov, har været det længst. Kristen fra Hallund var en gammel ven af familien, og han sad ved rattet i mange år. Den chauffør, der vistnok især huskes, er Frederik Frederiksen, der endnu ikke er bleg for at sætte chaufførkasketten på hovedet og sig selv ved rattet i én af busserne, hvis der kommer en sygemelding fra en chauffør. Han betænkte sig heller ikke, hvis der under kørslen var passagerer, der opførte sig støjende eller generende over for andre i bussen. Så fortalte han med barsk stemme, at de enten måtte opføre sig ordentligt eller forlade bussen.

Efter sin mor, Erna Jensens død overtog Jørgen Jensen alene koncession på ruten i 1986, og den havde han, indtil Nordjysk Trafikselskab (Aalborg Omnibusselskab) overtog de tre ruter til Vodskov, Langholt og Grindsted.

Familien Jensen havde mange andre transportopgaver end at bringe borgere og institutionsansatte til og fra Aalborg og Vodskov. Der var en betydelig skolekørsel til og fra Nørresundby Gymnasium. En halv snes gange hver dag i skoletiden var der elever, der skulle køres til eller fra gymnasiet. Jørgens datter, Inger, kørte mange gange skolekørsel, altså elever fra Vodskov til og fra Langholt og Grindsted. Turistkørslen var der også meget af. Det kunne være en familie, der i samlet trop tog en tur ud i det grønne eller til en naboby, en forening eller afdeling på institutionerne, der ønskede, at medlemmer/ansatte/beboere kom ud og se noget. Der var pres på bilparken og gruppen af chauffører, når sådanne udflugter skulle forberedes og afvikles.

Anstalten-Vodskov-Aalborg

Trods stor travlhed hver dag året rundt, blev der næsten hvert år tid til, at familien Jensen selv kunne gennemføre en udflugt.

- Det var altid en festlig dag. Jeg husker tydeligt, at mange af vores familieudflugter foregik i vor gamle Bedford, der førte os godt ud til skønne

steder, nabobyer eller helt ned til grænsen. Far var vild med at se kirker, museer og gamle, historiske bygninger, fortæller Gunnar Jensen.

*) Pit var såkaldt patient på "Anstalten". Pitvej i Vodskov er opkaldt efter ham. Red. bemærkning.

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS

ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK

ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 2

31.-1.

1935

40. Aarg.

Herregårdsløn i Nordjylland og Organisationens Indgriben

Nordøst for Aalborg ligger en Del Herregaarde, hvor Arbejderne hidtil har været mangelfuldt organiserede, og Arbejdsforholdene har da ogsaa

været derefter. Særlig dårlige var Forholdene paa "Engholm" og "Hvorupgaard", som ejes af den stenrige Enkefru Jensen. Arbejdslønningerne var skandaløs lave, 20-22 Kr. om Ugen for gifte Mænd og 30 Kr. om Maaneden for Malkekonerne.

Boligerne var under al Beskrivelse, og Vejene ud til Arbejderboligerne faktisk ufremkommelige. I November Maaned faldt en af Malkekonerne paa "Engholm" og brækkede Benet i Vejens alendybe Hjulspor og maatte sendes paa Sygehuset.

Den stenrige Enkefru Jensen viste sin Forstaaelse af den Ulykke, som her havde ramt en af hendes fattige Arbejderfamilier ved at sætte Konens Mand til at malke. Til Gengæld trak hun 6 Kr. fra hans Ugeløn, saaledes at han herefter fik udbetalt den svimlende Sum af 16 Kroner om Ugen.

Arbejderen, som havde en Børneflokk, maatte da gaa samme Vej som saa mange andre af den rige Enkes Arbejdere, nemlig til Kommunen, og bede om et strengt nødvendigt Supplement til Ugelønnen.

Skønt denne Episode ingenlunde er enestaaende, vakte det alligevel mere end almindelig Opsigt paa Egnen.

Formanden for Vodskov Afdeling, Otto Jensen, som siden Sammenslutningen har drevet en kraftig og vellykket Agitation paa Egnens Herregaarde, tog sig straks af Sagen og skaffede Arbejderen den haardt tiltrængte Socialhjælp, men paapegede ogsaa samtidig det fuldkommen urimelige i den rige Enkes Opførsel, hvor hun lod Kommunen udrede en væsentlig Del af sine Arbejderes Underhold.

Det gav Sogneraadet noget at tænke over, saa meget mere som der i den følgende Tid meldte sig 2 andre af den rige Enkes Arbejderfamilier og maatte have Socialhjælp.

Lidt Eftertanke afslørede for Sogneraadet, hvorledes den rige Enke havde trukket Folk til Sognet og

derefter generøst overladt til Kommunen at sørge for, at de ikke døde af Sult. Sandt at sige, Enken havde ikke været noget helt billigt Bekendtskab. Maaske fandt Sogneraadet det ogsaa forargeligt, at den rige Enke lod sine Mønsterbesætninger, med tuberkulin-kontrollerede Besætninger i moderne Stalde, passe af saa elendigt stillede Arbejdere, hvis Boliger ikke taalte nogen Sammenligning med Dyrenes Stalde; i alt fald kom man til det Resultat, at hverken Velanstændigheden eller Kommunen kunne være tjent med disse Tilstande længere.

Ja, man kom endog til det Resultat, at man tværtimod, ligesom Fagforeningen, maatte være interesseret i ordnede Arbejdsforhold paa den rige Enkes Gaarde, saa Kommunen ikke længere skulde underholde disse Arbejdere.

Enken har herefter begyndt at forstaa, at hun kommer til at imødekomme Vodskov Afdelings Krav om en Overenskomst om Løn og Arbejdsforhold paa hendes Gaarde.

Denne Affære vilde, ligesom saa mange af samme Slags, ubemærket have passeret baade Tid og Sogneraad, dersom andre Tildragelser ikke havde trukket den frem og sat den i rette Lys, og disse Tildragelser var netop Agitationsarbejde, som i de seneste Maaneder er udfoldet for at organisere disse Gaardes Arbejdere.

Umiddelbart efter Sammenslutningen iværksatte Vodskov Afdeling nemlig en systematisk

Agitation paa de mange Herregaarde indenfor Afdelingens Omraade, og alle Vanskeligheder til trods lykkedes det efterhaanden at organisere de fleste af Herregaardsarbejderne som halvtbetalende, saaledes at Afdelingen nu har over 75 Herregaardsarbejdere organiseret. Under Begivenhedernes Udvikling stod den Rige Enke derfor, i Modsætning til tidligere, overfor organiserede Arbejdere, som havde deres Organisation i Ryggen.

Derfor var det ikke en fattig og forhutlet Herregaardsarbejder, der maatte bede Sogneraadet om Hjælp til at leve, nej, det Krav blev ført frem af Afdelingens Formand, som i retfærdig Harme baade bad om Hjælp til den mishandlede Arbejder og paakaldte Sogneraadets Samvittighed overfor den rige Enke for derefter overfor Enken paa Arbejdernes Vegne at kræve overenskomstmæssig ordnede Arbejdsforhold paa Gaardene.

Derfor fik Sogneraadet noget at tænke paa; derfor vakte Sagen Opsigt paa Egnen, og derfor sluttede Egnens endnu uorganiserede Herregaardsarbejdere nu op om Afdelingen, som er i rivende Udvikling.

Det er blot et enkelt Eksempel paa, hvilke muligheder der er for at faa Herregaardsarbejderne organiseret ogsaa i Jylland, og hvad det betyder for Herregaardsarbejderne selv.

Samtidig med Arbejderne paa "Engholm" og "Hvorupgaard" organiserede Vodskov Afdelingen ogsaa Folkene paa Gaardene "Langholt" og "Striben", som ejes af Godsejer Ahlmann Lorenzen. Til ham rettede Afdelingen da Henvendelse om Forhandling. Godsejeren svarede med straks at forhøje Daglønnen 50 Øre og erklære sig rede til at deltage i en Forhandling om en Overenskomst, da han, efter at hans Arbejdere var blevet organiserede, ogsaa mente at maatte forbedre deres Kaar.

Inden lang Tid vil Arbejdsforholdene paa disse 4 store Gaarde, og antagelig flere endnu, være ordnede ved Overenskomst som Følge af Herregaardsdaglejernes Tilslutning til Organisationen, og Vodskov Afdeling kan allerede nu notere en flot Sejr som første Resultat af det gennemførte Agitationsarbejde.

Det er et Eksempel til Efterfølgelse.

Oscar Levinsen.

Fæstekontrakt for husmand på Engholm

Afskrift af Kontrakt paa Engholm fra
1. November 1934 til 1. November 1935.

Aalborg Stiftamt, den. 26. Juli 1935.

Underskrift.

Kst.

Undertegnede erklærer herved at være fæstet til Engholm som Husmand paa nedenstaaende Betingelser fra 1. November 1934 til 1. November 1935.

For November til April for en Dagløn af 3,25 Kr. og fra April til November 3,75 Kr. 2 Potter skummet Mælk erholdes gratis, men må afhentes straks efter Mælkevognens Hjemkomst fra Mejeriet.

Jeg paatager mig paa Forlangende Pasningen af indtil 3600 Favne Roer til en Pris af 25 Øre 1ste Gang, 18 Øre 2den Gang og 10 Øre 3die Gang Hakning. For Turnips 40 Øre pr. 2 Gange Hakning alt pr. 100 Favne. Der forlanges, at Roerne skal være fuldstændig rene efter hver Hakning. Roerne udtyndes til opgiven Afstand. Ukrudt langs Skel og Forpløjning medtages. Jeg erholder mig selv med Hakke. Til første Gang maa der ikke bruges mere end 12 Dage, 2den Gang 8 Dage, 3die Gang maa min Hustru besørge det.

Jeg forpligter mig til at møde til Staldtjeneste og arbejde hver (Søgnedag) og til Staldtjeneste ogsaa paa Helligdage, samt Hjemtur en Uge ad Gangen. I paakommende Tilfælde forpligter jeg mig til at forrette Arbejde paa Helligdage, herunder ogsaa Staldarbejde og Malkning af et Hold Køer for samme Dagløn. Jeg faar kun Dagløn for de Dage, jeg arbejder. Om Høsten kan der forlanges ½ til 1 Times Overarbejde uden ekstra Vederlag og ud over nævnte Tid ekstra Arbejde mod Betaling. I ét og alt retter jeg mig efter Gaardens Skikke, som det forlanges af Ejeren, som jeg ubetinget har at adlyde.

I Huset maa ikke optages Fremmede, og ikke holdes Selskabelighed med Gaardens Folk. Der maa ikke holdes Hund, Høns, Svin, Duer eller Kaniner, og Børnene maa ikke komme indenfor Gaardens Omraade. Min Hustru maa være behjælpelig, naar det forlanges til Tærskning, i Have, Roer, Kartoffler, i Høst i Tilfælde, hvor der mangler en Pige, og endvidere paa Forlangende malke et Hold Køer til Stadighed, samt til at overtage Renholdelsen af Spande og Kamre. Betaling for Malkning er 100 Øre pr. 100 kg Mælk leveret til Mejeriet udregnet i Forhold til Prøvemalkningerne. For hver Klasse Mælken gaar under 1ste Klasse fradrages 15 Øre pr. kg Mælk. Ved Forfald bortfalder Betalingen. Betalingen for Malkningen betales forskudsvis bagud med 30 kr. pr. Maaned. Resten pr. 1ste November 1935. Ophæves Tjenesteforholdet i Utide, har jeg kun Krav paa det allerede udbetalte. For Rengøring af Spande og Kamre betales 25 kr. pr. Maaned.

Den i Forbindelse med Tjenesten overtagne Bolig med Have skal fraflyttes samtidig med Tjenesteforholdets Ophør i Henhold til Lov om Tjenestehuse af 23. Maj 1902 § 12, Punkt 1.

I Tilfælde af, at jeg ikke overholder denne Kontrakt, skal Pladsen fratrædes straks og Boligen fraflyttes. Af Hensyn til Ødelæggelse af det i Boligen værende Støbegods, forpligter jeg mig til ikke at fyre med Kul eller Kulbriketter og i det hele kun med Brændsel, der af Ejeren er godkendt ikke at være skadelig. Forvoldt Skade paa Lejligheden er jeg forpligtet til at erstatte. I Tilfælde af Ejerskifte beregnes Løn til Dato.

NB: Mælk til Mejeriet er beregnet efter Mejeriets Vægt. Jeg paatager mig paa Forlangende Pasning af Svinene paa samme Betingelser paa de søgne Dage. Om Søndag og Helligdage betales det med 1 ½ kr. pr. Dag. For 20 Timers Overarbejde i Høst og Saatid betales ikke ekstra. Jeg holder selv en ordentlig Skruenøgle.

Engholm, i September 1934 (sign.)

Bragt i Rød Ungdom nr. 9 1935

Brudstykker af en landsbylærers dagbog

Henrik Vejen

I foråret 2009 havde Grindsted Skole 275 – års jubilæum.

I den anledning bringer vi en artikel af Henrik Vejen, der har været lærer på Grindsted Skole.

Artiklen blev bragt i Aalborg Stiftstidende den 23. april 1976. Den er inspireret af Steen Steensen Blicher: En landsbydegns dagbog.

Grindsted 12. august 19..

I dag er jeg så omsider blevet indsat i mit embede. Om alt går vel, håber jeg at kunne blive her i mange, mange år og passe mit arbejde pligtopfyldende og stræbsomt til byens bedste.

Men let bliver det ikke. Den lille landsby ligger gemt (og glempt?) bag de skønne, vildsomme bakker nordude i den lille kommune. Vi er ikke mange indvånere. Og vi er ikke læger eller sagførere eller indflydelsesrige forretningsfolk. Vi er almindelige arbejdere med almindelige, jævne lønninger, håndværkere, gårdmænd, småhandlende...

Skolen er gammel, måske den ældste i kommunen. Der er nu fire klasseværelser. Sidste år var der kun to, men der er netop blevet bygget en ny pavillon i sommerferien, fordi hver klasse nu skal undervises hver for sig. De to ældste klasseværelser har til huse i en smuk gammel, gulkalket bygning med utæt tag. Men der er ingen gymnastiksal, og kun et pissoir til drengene. Lærerværelse og kontor mangler også. Men vi er jo heller ikke så mange børn, skønt folk fra byen så småt begynder at flytte herud.

Grindsted 4. marts 19..

Store begivenheder står for døren. Vores lille nordfjordske kommune skal indlemmes i den nye storkommune. I den store sammenhæng bliver vi endnu mindre.

Alle er vi spændt på, hvad der skal ske. Bliver skolen mon nedlagt?

Grindsted 14.marts 19..

Første år i storkommunen er gået. Byen er vokset. Folk flytter herud fra byen for at bo tæt ved naturen og fjernt fra arbejdet. Der er kommet flere børn i klasserne. Vi har fået lærerværelse, drengene et rigtigt toilet. Endnu mangler gymnastiksalen. Når vejret er godt, går vi om sommeren op på boldbanen. Vejret er som regel dårligt. Efter rund-

boldkampen er børnene svedige. Men der er ikke noget baderum, hvor de kan blive vasket.

Grindsted 9. september 19..

Byen vokser stadig. Der kommer flere og flere børn. Når der er lægeundersøgelse, opstår kaotiske forhold. En klasse må rykke ud for at gøre plads til lægen og sundhedsplejersken. Gangen bruges til omklædning og høreprøve. Vi har påfaldende mange børn med høreskader...

Grindsted 12. april 19..

I dag skulle vi have været ude i gymnastiktimen for første gang i år. I anden time begyndte det at regne. Vi prøvede at overbevise hinanden om, at det kun blev en byge. Men det blev ved. Hele dagen. Vi regnede i stedet for. Der var ikke noget at grine ad. De sagde ingen ting og tog bøgerne frem. Hvad skulle de også sige? Hvad skulle jeg sige? Det regner stadig...

Grindsted 4. marts 19..

Skolenævnet har sendt en skrivelse til rådmanden om at få bygget en gymnastiksal. Vi er den eneste skole i kommunen, der ikke har gymnastiksal. Vi venter svar en af de nærmeste dage.

Grindsted 17. februar 19..

Der er nu gået knap et år, siden vi sendte skrivelserne til rådmanden, men han har endnu ikke ladet høre fra sig.

Grindsted 1. april 19..

Rådmanden kommer! Skolenævnet har omsider fået svar på deres henvendelse. Bare det ikke er aprilsnar. Men brevet kom jo i går...

Grindsted 6. maj 19..

Rådmanden har været her. Da mødet var lukket, måtte intet komme ud.

Grindsted 24. august 19..

Skolen er blevet udvidet! I en tidligere tjenestebolig er der blevet indrettet lægerum og skolebibliotek. Børnenes hørelse er igen normal. Men gymnastiksalen mangler stadig. Et nyt kvarter er byggemodnet. Flere er allerede flyttet ind.

Grindsted 7. marts 19..

Falsk forår. Solen varmer, og luften er mild som på en rigtig forårsdag. Men kalenderen viser noget andet. Børnene plager om gymnastik. Jeg forsøger at ignorere dem. De bliver ved. Så forklarer jeg dem roligt og behersket, at jorden er kold og smattet. De fortsætter, jeg hæver stemmen, de bliver ved, jeg skriger.....

I den sidste tid er jeg blevet opfarende og nervøs. Sover uroligt om natten, vrisser ad kollegerne, gør ad børnene, bjæffer forbud ud til højre og venstre. Hvad kan det skyldes?

Grindsted 24. august 19..

Børnene er næsten ikke til at holde inde, skønt boldbanen fortsat er smattet og hård. Hvad skal jeg gøre? I skolegården kan vi ikke være uden at forstyrre resten af skolen. Situationen er ved at gå i hårdknude. Min popularitetskurve falder katastrofalt.

Grindsted 7. april 19..

I dag har rådmanden befriet mig for en tung byrde! Han har udarbejdet forslag om, hvordan gymnastikundervisningen skal foregå ved skoler, der ikke har gymnastiksal. Ifølge avisen påpeger rådmanden, at det skam slet ikke er nødvendigt med en gymnastiksal for at gøre gymnastik, ja, han antyder endda, at en gymnastiksal er den rene luksus.

Det forlyder, at undervisningen skulle foregå på den måde, at eleverne stiller sig bag deres stole, og på lærerens kommando udfører armbøj og armstræk, efterfulgt af flere dybe knæbøjninger. Disse enkle øvelser kan eventuelt suppleres med armsving, hvis klassen har under femten elever. Desværre har vi i alle vore klasser over femten.

Grindsted 9. april 19..

I dag praktiserede jeg for første gang den ny gymnastik. Det gik over al forventning.

Da vi havde afsluttet knæbøjningerne med stor succes, dristede jeg mig til at prøve armsvingene. Først til højre, så til venstre. Det eneste lille uheld, der indtraf, var, at Peter ramte sin sidemand med en knytnæve i ansigtet under det tredje venstre-ving, så sidemandens briller gik i stykker. Men

det er jo, hvad der kan ske.

Bagefter var alle godt forpustede og svedige, en ram lugt bredte sig i lokalet, så jeg beordrede vinduerne op. Da flere beklagede sig over vedholdende fodsved, befalede jeg sko og strømper af, fordi jeg frygtede fodsvamp. Det blev lugten ikke bedre af. Derpå kom de op til håndvasken to og to og fik vasket fødderne grundigt. Så var timen gået. Det var ikke meget, vi nåede, men lidt har også ret.

Næste gang har jeg overvejet at spule fødderne med brandslukningsslangen. Det vil spare en masse tid, så vi kan nå nogle flere armsving og

knæbøjninger. Men først må jeg spørge brandtilsynet...

I frikvarteret kom der et par af pigerne hen og fortalte mig, at de havde læst i avisen, at rådmanden påtænkte at bygge en idrætshal i Sulsted. De spurgte også, hvornår vi fik en gymnastiksal.

Jeg havde svært ved at beherske mig, men fik dog med nogenlunde roligt stemmeleje svaret, at de skuffede mig dybt. Her havde vi lige haft alle tiders gymnastiktime i vores klasseværelse, Hvad skulle vi så med en sal?

Børn er blevet så krævende nu om dage...

Skolen og opdragelsen

”Intet nyt under solen”

Eller er der? Døm selv!

Fra Aalborg Stiftstidende den 23/5 – 1915 bringes følgende i anledning af Vodskov Skoles 100-års jubilæum:

Der er i de senere år gjort et stort arbejde for at fremme samarbejdet mellem hjem og skole, og der er talt så tit om betydningen heraf, at det næsten er blevet en frase. Hvad er resultatet da blevet? Mon ikke omtrent det modsatte af, hvad der var tilsigtet. Skylden herfor er næppe skolens. Heller ikke er den alene hjemmenes. Uden at forurette nogen part kan man vist derimod tillægge samfundsudviklingen hovedparten af skylden.

Mens det tidligere var den almindelige opfattelse, at det var skolens hovedopgave at bibringe børnene den fond af elementære kundskaber og færdigheder, samfundet forlanger, et normalt menneske skal være i besiddelse af, og at det var hjemmenes sag at varetage legemets interesser samt at være hovedfaktoren i opdragelsen, er skolens gerning efter nutidens opfattelse ikke længere især undervisning, men: undervisning og opdragelse.

Skolelovgivningen har i de senere år for en del lagt også legemets røgt hen til skolen; samfundet har altså lagt en hel ny opgave over på skolen i erkendelse af, at der i flere eller færre hjem forsømmes noget på dette område. I overensstemmelse hermed er der ikke blot indført kortere lektioner, megen gymnastik, badning, ordnede lege, sløjd osv., men også tandpleje, hårpleje, bespisning m.m.

Alt dette har ført til og vil endnu mere føre til, at hjemmenes ansvar for børnene i den skolepligtige alder svækkes; dette er i så fald ikke skolens skyld, men samfundets. Dertil kommer, at hjemmene – og dette gælder vist omtrent alle hjem – som følge af hele udviklingen ikke har det tag i børnene, de tidligere havde, og at skolen hverken over for forældre eller børn står med den autoritet, den tidligere sad inde med. Dette er dog heller ikke noget særegent og behøver ingenlunde at være udtryk for, at skolen er stagneret eller gået tilbage; på så mange andre områder forsvinder den gamle autoritetstro, noget de fleste ældre embedsmænd, kirkelige som verdslige, sikkert kan tale med om, og som alt sammen er en følge af hele den demokratiske udvikling, der er foregået i den sidste menneskealder.

Hertil komme, at der også på det intellektuelle område stilles større krav til skolen: fagenes antal

voikser, og de enkelte fag får tilføjelser. Der kræves indført alkohollære, samfundslære osv., men undervisningstiden er stadig den samme, ca. tre timer gennemsnitlig pr. barn om dagen, og endda gøres skolen af mange ansvarlig for elevens optræden udenfor skolen.

Lig fiskekrejleren, der ledsagede hver torsk, han smed i vognen, med den hilsen til hesten: "Kan du trække den, kan du også trække den", har man nu i lang tid optrådt overfor skolen. Det må derfor heller ikke forundre nogen, om skolen kører fast, dersom man ret længe bliver således ved. Når børn i de syv år, skoletiden normalt varer, kun tilbringer ca. 1/8 af tiden i skolen, måtte dens indflydelse på deres karakter og opdragelse være af enestående styrke, såfremt den alene kunne præge udenfor som i skolen. Lærerne måtte i så fald alle være "opdragere af Guds nåde", som man plejer at kalde de særlig "beåndede", men rene helsemestre.

Det er derfor også at skyde over målet at forlange, at skolen under de nuværende forhold skal være ansvarlig for, hvorledes børnene optræder på gaden. Læreren kan nok så ofte tale om at vise barmhjertighed overfor dyr, at vise sømmelighed og anstændighed i alle forhold; får børnene ikke fra hjemmene en stærk påvirkning i samme retning, vil skolens arbejde blive omtrent omsonst, ja, der kan desværre gives mange eksempler på, at selv om hjem og skole støtter hinanden, kan børn optræde skødesløst og uartigt og volde begge parter sorg og skam.

Når "Dan" i dette blad for 29. april skriver, "at skolen er opdrageren, og når barnet ikke bliver opdraget ordentligt, er det skolens skyld", så er det derfor kun halv sandhed; forældre, ældre søskende, kammerater m. fl. er også opdragere og er ikke forfattere, journalister, biografer og varieteer det også? Skal det reformeres, er det derfor ikke tilstrækkeligt at stille krav til skolen. Kravet må have en videre adresse, og de forskellige faktorer må virke sammen for at udføre en ændring.

Endelig må man huske, at skolen ikke kan efterkomme de større krav om opdragelse, uden at der må slås af undervisningen, og dens midler til at efterkomme kravet øges. De øvrige krav med hensyn til fagene og den rent legemlige opdragelse er bleven ledsagede af midler, der letter opnåelsen af de mål, kravene sætter. De sunde rummelige skolelokaler, det rigelige og i mange henseender ypperlige materiel, de velindrettede gymnastiksale, ansættelsen af skolelæger, skoletandlæger, skolekøkkenlærerinder osv. er smukke vidnesbyrd om, at samfundet har forstået, at hvor der stilles krav, må der skabes betingelser for bedre realisation.

Lægger samfundet hele opdragelsen hen til skolen, må det samtidig anvise midler, men hidtil er man nærmest gået den modsatte vej på dette område. I skolen er der fra gammel tid benyttet forskellige straffemetoder overfor børn, der havde vanskeligt ved at indordne sig under skolens orden, f. eks. eftersiddende, nedflytning, anmærkninger og legemlig revselse, og der gjordes fra hjemmenes side sjældent indvendinger, når lærerne benyttede sig af disse lovlige midler for at hævde disciplinen. Anderledes nu. Adskillige lærere har haft ubehageligheder, når de har givet et barn en fortjent revselse; thi "børn siger nok, at de har fået prygl, men ikke, hvorfor," som et gammelt ord siger. Det, at mange hjem stiller sig forstående og støttende overfor skolen, når et barn er bleven straffet for en forseelse, er for mange lærere ikke tilstrækkeligt til at bortviske indtrykket af de enkelte ubehageligheder; af frygt for at opleve sådanne bliver mange lærere måske tilbøjelige til at slappe disciplinen i skolen.

Det er ikke her hensigten at forsvare ovennævnte straffemåder, der erført mangan pædagogisk diskussion for og imod legemlig revselse f.eks., uden at der er opnået enighed, kun skal det betones, at skolen må have nævnte eller andre midler, og øges kravene, må midlernes antal enten øges, eller der må findes andre endnu mere fortrinlige, i modsat fald stilles der umenneskelige fordringer.

Om midlerne skal være: 1) heldags- og hverdagsundervisning, 2) bortvisning fra skolen af uartige børn og disses anbringelse i internater eller 3) oprettelsen af kommunale opdragelsesanstalter, derom skal skolen ikke træffe bestemmelse. Vi er tilbøjelige til at tro, at det første i forbindelse med en reform af vort skolevæsen ville bedre forholdene en del. Skolerne skulle da mere være arbejdsskoler, ikke fagskoler til uddannelse af håndværkere, landmænd og gartnere, men skoler, hvor håndens arbejde tages i undervisningens tjeneste.

En sådan reform vil blive kostbar, og her må ikke ventes, at den vil gøre underværker; adskilligt bil-

lige var det at følge Nikoline Kirkegårds indirekte anvisning i det lille vers:

*Hvad skyld har da vi,
hvad skyld har da I,
at slægten for ansvar nu gør sig fri,
at råddenskabs frugt gror af lidenskabs slugt? Ak,
svaret må blive: Vor slægt savner tugt.*

Kunne hjem og skole blive enige om at indføre den nødvendige tugt i børneopdragelsen, ville det snart kendes; thi det gamle ord har nok ret: "Var jorden ikke, da lagde trolde verden øde."

"Per Degn" alias Niels Hald, Horsens Skole, Langholt

Vodskov Borgerforening

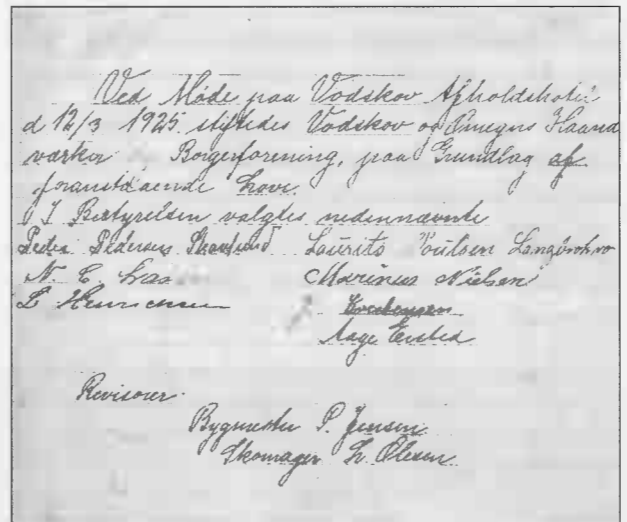
Eks. på tilkommet materiale til Hjemstavnsforeningens arkiv

Frede Fladkjær

I 2009 opløstes Vodskov Borgerforening, og et uafbrudt foreningsarbejde siden 1925 var dermed ophørt. Ved den lejlighed modtog Horsens-Hammer Hjemstavnsforening Borgerforeningens fane og protokol til opbevaring for eftertiden.

Foreningsprotokollen er tyk og tung som en mursten, efter at den på et tidspunkt var blevet forstærket med yderligere 200 sider. De mange sider rummer foreningens lange historie, og en gennemlæsning af de utallige mødereferater giver i glimt et indtryk af tidernes skiften.

Man kan opdele foreningens aktiviteter i fire dele: kulturelle arrangementer, diverse udflugter, fester og varetagelse af grundejerinteresser. De første år var der en vis kulturel aktivitet i form af fx koncerter, foredrag og oplæsning. Antallet af udflugter til seværdige steder i landsdelen blev efterhånden færre. Derimod var der en helt anden

"Stiftelsesdokumentet" af 12. marts 1925

og vedvarende interesse for foreningens fester, der fordelte sig jævnt hen over året med nytårsfest, fastelavnsfest, fugleskydning, høstfest, gåse- og andespil og juletræsfest, og stort set sådan fortsatte det gennem en lang årrække. Foreningen varetog også grundejerinteresser som fx gadebelysning, kloakering, snerydning, renovation, gadenavne og husnumre og juleudsmykning.

Fra de senere årtier ses bl.a., at Borgerforeningen fik ekstra travlt med at foreslå sognerådet navne til de nye gader i Vodskov i forbindelse med

byens voldsomme vækst i 1960'erne. Og af andre emner, der optog foreningen, og som en del læsere måske kan nikke genkendende til, kan lidt i flæng nævnes planerne om en fælles idrætshal for hele kommunen (den senere Vodskov Hallen), en cykelsti Vodskov-Nørresundby, spildvarme fra Vendsysselværket, et medborgerhus i laden på "Skovlund" eller i sagfører Olesens gamle villa, Vodskovvejs forskønnelse, losseplads i Rærup, trafikken på Kirkevej og i den forbindelse Halsvejens gennemførelse (det 4. ben i rundkørselen). Hvornår bliver det sidste mon en realitet?

Det var anderledes økonomisk trange tider dengang i 1900-tallets første halvdel. Man vedtog således i foreningen i 1927 at udnævne et pensioneret postbud til æresmedlem, da han tilbød at opkræve kontingent uden vederlag, dog stillede man den betingelse, at æresmedlemskabet kun gjaldt i den periode, hvor han var kontingentopkræver. I 1928 vedtoges at lade gadelysene brænde lørdag og søndag aften uden hensyn til, om det var månelyse aftener. Og i 1934 vedtog en generalforsamling med stor majoritet at nedsætte kontingentet fra 4 til 2 kr.

Også besættelsestiden (1940-45) satte sine spor i protokollen. Et møde i september 1944 med Horsens Borgerforening blev ikke til noget pga. "de ekstraordinære forhold" - formentlig interneringen af det danske politi 19/9-44. Og i januar 1945 holdtes et møde om oprettelse af et vagtværn i den politiløse tid. Endelig den 21/6-45 kunne man holde en freds- og frihedsfest på Vodskov Hotel med indbudte talere. "Modstandsbevægelsen med damer" blev inviteret. Ca. 230 deltog.

Borgerforeningen hed oprindeligt Vodskov og Omegns Håndværker- og Borgerforening. I 1970 ændredes navnet til Vodskov Borger- og Grundejerforening og igen i 1979 til Vodskov Borgerforening.

I den sidste tid har aktivitetsniveauet i foreningen været dalende. Dog viser den gamle protokol klart, at skiftende bestyrelser i årenes løb har udført et stort og nødvendigt arbejde til glæde og gavn for byen og dens borgere. I 2009 var en 84 år lang foreningsæra slut.

*Else Laursen overrækker foreningens fane til Hjemstavnforeningens formand. H&B står for Håndværker- & Borgerforening.
Foto: Jakob Arentoft, Folkebladet.*

Langebros og Langebrokro

Ebbe Godtfredsen

Langebrokro blev oprettet i 1743 af ejeren grev Holck til Gl. Vraa. Den 3. juli fik han kgl. brev på at ”indtil videre udi Hammer Sogn at lade holde et Kro- eller Værtshus, og de Reisende saavel som andre med behøvende Logementer samt Spise- og Drikkevarer til Nødtørftighed og for en billig Betaling betjene, med de Vilkaar, at han sig ingenlunde understaar der at lade Øl brygge og Brændevin, men Kroholderen skal være tilforholden de falholdende Varer udi Aalborg som nærmeste Kjøbstad sig at lade tilhandle”.

Til kongens kasse skulle han svare en årlig afgift på 3 Rbd.

Den første kroholder hed Christen Krulo. Han afløstes af Christen Jensen, i hvis tid den 24. april 1765 kroen brændte. 1781 blev kroen bortfæstet til Jens Thodberg, hvis enke, Bodil Bertelsdatter i 1795 frasagde sig fæstet. Peder Christensen Brøndlund overtog derpå fæstet til 1801. Jens Jensen Langbak overtog derpå fæstet til 1812, hvor han solgte kroen og gården til Søren Jensen Aslund. Den sidste kromand var Jens Sørensen,

Langebrokro. Foto fra Hedins bog: Hammer Bakker

der nævnes som sådan i 1845 og 1860. Hans søn Søren Jensen ejede endnu gården frem til år 1900.

Vejen fra Loftbro til Langebro Kro benævnes Langebro eller Langebro Vase. Mod Nord forlængedes vejen af Lillebro Vase til Kikkenborghøj, hvor den strålede ud mod Sæby, tæt forbi Attrup Gård, samt med kongevejen gennem bakkerne til Hammer Gård og med Tingvejen til Vestbjerg, Mejlsted og Vang og med vejen mod Hostrup og Sulsted.

Langebro stenbro lå endnu i 1965 nede under græsdekke mod Engholm.

A.S. (Aalborg Stiftstidende) nr. 6, tirsdag d. 19. januar 1808.

”Godt Skaftekorn baade af Rug, Byg og Havre og Blanding, omtrændt 12 Traver af hvert Slags, er at faa tilkiøbs i Vesterbrønderslev og de som dertil have lyst ville behagelig melde dem hos Eieren Jens Jensen Langbak i Langebrokroe.”

A.S. nr. 97, fredag den 2. december 1808.

” Jens Langbak af Langbroekroe lyser om en hvidbroget Stud med Mærke paa den høire Side. L.B.; hvo som kan give mig nogen Oplysning og tilveiebringe mig den loves en passende Doceur. Langbroekroe d. 1. Decbr. 1808.”

A.S. nr. 59, torsdag den 19. juli 1810.

” Hvor en Møllesteen er at faa til Kiøbs, derom gives Anviisning fra Kromanden i Langebrokro.” Jens Langbak.”

A.S. nr. 58, torsdag den 18. juli 1811.

”Maren Christensdatter, gift med Jørgen Heilesen boende ved Langbrovase i Aalborg Amt.”

A.S. nr. 20, tirsdag den 10. marts 1812.

”Langebroekroe i Kiær Herred, Aalborg Amt, med sine tilliggende gode Jordeiendomme bliver efter Jens Langbaks Begiæring ved offentlig Auction sammesteds den 18. Marti førstkommende om Formiddagen Kl. 10 bortsolgt, om nogenlunde antagelig Bud skeer.- For enhver som kiender Eiendommen er det unødvendig at beskrive dens Herligheder, men for ubekjendte Liebhavere meldes: at Bygningerne ere næsten nye, Jordeiendommene gode, og til Stedet er god Næringsvei med Kroholdet, da begge Landeveiene fra Nørre Sundbye til Hiørring og Sæbye gaar der forbie. Eiendommen forevises daglig af Eieren der paa Stedet, og Conditionerne bliver ved Auctionen bekiendtgjorte. Saasnart Stedet er solgt, sælges dets Besætning, bestaaende af Heste, Kiør, Faar, Stude m.v.; thi ville de Lysthavende behagelig give Møde bemeldte Tid og Sted. Woerberggaard den 3. Marti 1812. W. Spies.”

A.S. nr. 24, tirsdag den 24. marts 1812.

”Da Sundbye Færgemænd ofte er behersket af de slemme Laster: Dovenskab, Tverhed, Begierlighed og Efterladenhed i at opfylde deres Pligter, Henseende med Overfarten fra Sundbye til Aalborg: saa var der at ønske for Publikum's Vel: at tvende Træheste kunde blive opsatte paa Sundbye Færgebro, samt fire vel indforede Steene til at ved-

Langebrovase. Aalborg ses i baggrunden. Foto: SDL

Langebrovase. Bemærk ”brolægningen”, som er de originale sten fra dengang, al trafik fra Aalborg mod Sæby og Hjørring gik denne vej. Foto: SDL

henge deres Beene, for at Vinden ikke skulle kaste dem af de ugalloperende Heste. Formodentlig ventes at naar én eller to havde været til Hest i 3de elle flere Timer, ligesom Forbrydelsen er stor til, vilde vel maaske for Eftertiden, ikke ventes saa ubehagelige Følger for Reisende Personers Overfart.

Langebroekroe den 20 Maarti 1812.

Jens Langbach, Jens Jespersen

Christen Christensen, Jens Jensen.”

A.S. lørdag den 14. november 1829.

” Den bekjendte Loftbro mellem Uttrup og Langebrokro har staaet i flere Uger under opbyggelse. For Passagen er imidlertid anlagt en Vei og Bro saaledes, at den kun med største Vanskelighed passeres af ubelæssede Vogne. I den tid er meget Hestetøi, Vognredskaber, ja vel og Heste ødelagte. Denne Hindring paa den almindelige Landevei er særdeles skadelig baade for Aalborg og Landboen, da al Færdsel med Produkter maa ophøre. Ved denne Bro har man i disse Dage seet et løierligt Syn. Adskillige Bønder maate trække deres Pantalons af, og hjalp hinanden in puris naturalibus at bære Vognens Læs over Broen, men de bleve saa besudlede, at de maate i koldt Bad igjen, førend de tog Klæder paa. Fire Proprietairer hjalp ogsaa hinanden i forrige Uge at bære Smørfjerdinger over, og mere end En laa og kravlede i Moradset. Fruentimmerne, der maa til fods derigjennem, gaar det ei bedre.”

Kronesten, Skjoldborg og fredning af gravhøj under Attrupgaard

Redigeret af Sv. Dam Larsen

Foto: SDL

Kronesten.

På mange gravhøje, f.eks. Tvillinghøjene i Hammer Bakker står en firkantet granitsten med teksten F.M. med en krone over.

F.M. betyder "Fredet Mindesmærke." Så sent som i 1937 vedtog man en lov, som fredede alle "jordfaste fortidsminder". Indtil da, havde fredning af en gravhøj beroet på ejerens velvillighed, og der var ikke tale om nogen erstatning. Man fik dog et flot dokument fra Nationalmuseet:

"For fredning og bevaring af Danmarks oldtidsminder" (se eks. sidst i artiklen).

Forfatteren Johan Skjoldborg (1861-1936) har bl.a. beskæftiget sig med at træffe aftaler om fredning, hvilket følgende historie beretter om.

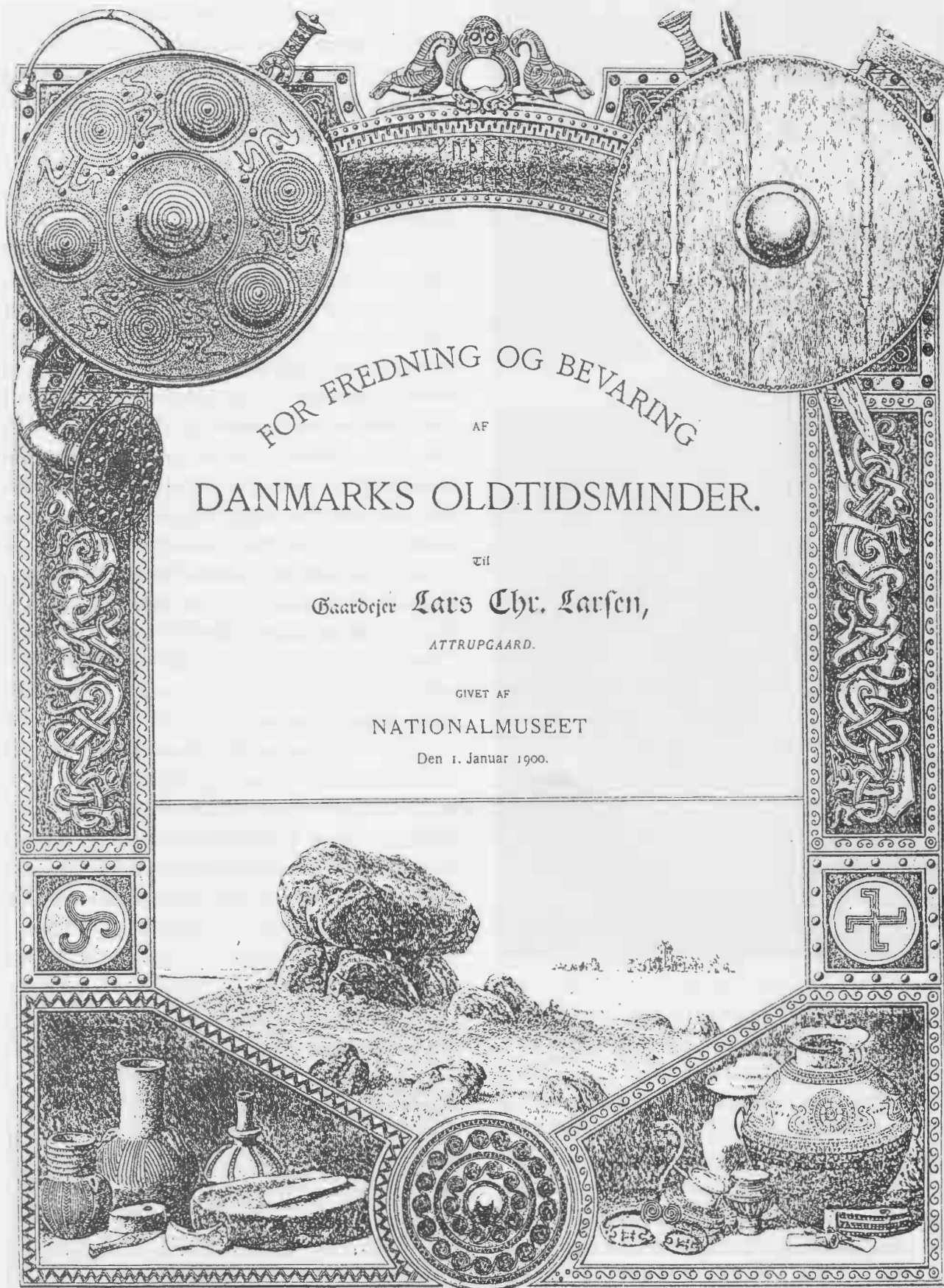
Skjoldborg.

Lærer Skjoldborg havde haft en travl Dag med at sætte Kronesten ved de gamle Gravhøje i Hammer Bakker. Det var allerede Aften, da han træt og mødig naaede frem til Ørndal, hvor den muntre Johan og Stine boede. Bare han kunde faa lov at blive dér Natten over, var han sikker paa at høste rigelig Stof til den nye Bog, han bryggede paa. Stine var ene hjemme, da Skjoldborg traadte ind og saa mindelig bad om Natlogi. Han var Naturforsker og saa træt, saa træt af Dagens Slid. Efter lang Betænkning gav Stine sit Minde til, han kunde tage hendes Seng, hvorefter han straks gik til Ro. Lidt efter kom Johan i løftet Stemning og saa til sin Forfærdelse Mutters Indkvartering. Han blev rasende og raabte: "Hvem, hvad er det her?" "Tys, tys, bitte Johan", tyssede Stine. "Det er en stakkels træt Fusker, lad ham sove". "For tjusan!" Johan smøg Ærmerne op rede til Angreb. "Jag er ligeglad, hvad han fusker i. Ham skal herut!" "Aa nej, bitte Johan. Vær nu en god Mand og lad ham hvile. Nu gaar vi to til Køjs. Tys, tys!" Og det mærkelige skete. Johan faldt tilføje, og Passiaren fortsattes en Tid smaahuggende mellem Johan og Stine til stor Moro for Skjoldborg, der var blevet kaldt en Fusker, mens Uvejret stod paa.

Historien er hentet fra bogen: Ringen- En Landsbylærers Optegnelser af Sigurd Ersted, førstelærer på Vodskov skole fra 1895 til 1934.

Frivillig fredning af gravhøj under Attrupgaard.

Dokumentet på næste side er den 1. januar 1900 givet til Gaardejer Lars Chr. Larsen, Attrupgaard er et eksempel på en frivillig fredning.

FOR FREDNING OG BEVARING
AF
DANMARKS OLDTIDSMINDER.

Til
Gaardejer Lars Chr. Larsen,
ATTRUGAARD.

GIVET AF
NATIONALMUSEET

Den 1. Januar 1900.

Langholt under 2. verdenskrig

For 70 år år siden blev Danmark besat. I den forbindelse bringes en artikel skrevet af elever på Langholt Skole under en emneuge om besættelsen (uge 18- 1994)

Artiklen er sammen med andet materiale tilgået HHH fra boet efter fhv. gdr. Immanuel Pedersen, Langholt

Danmark var besat af Tyskland i tiden 9. april 1940 til 5. maj 1945, og selvfølgelig var der også tyskere i Langholt

Tyskernes regler var som i alle andre dele af Danmark. Man skulle altid bære identitetskort og man havde rationeringsmærker til mad, tøj, brændsel, lys m.m. Benzin fandtes ikke, og cykeldæk var umulige at skaffe. Det var ret almindeligt med udgangsforbud fra kl. 20, og alle vinduer og lygter på køretøjer skulle være mørklagte.

Astrid Jensen fortæller, at man somme tider var bange for at gå ud, sikkert på grund af uroligheder. Alle traf deres egne sikkerhedsforanstaltninger, bl.a. fru Hald, som havde lagt gryder frem til at tage på hovedet i beskyttelsesrummet.

Noget af det første, Langholt mærkede til besættelsen, var et observationsskur i Helga Bloks have ved kirken. Det var muligvis bemanded gennem alle årene.

Det blev skudt flyvemaskiner ned flere steder, bl.a. bag Hovedgården og ved Faurholt, og mange gik ned i Limfjorden. Der var også luftkampe over Langholt. Engang, da en klasse havde gymnastik, bragede det pludselig over dem, og lærer og elever løb for livet. Det gamle bliktag på skolens baghus var gennemhullet af nedslagskugler.

Skolen var besat i tiden 1. april til ca. 25. april

1945, altså i slutningen af krigen. Der kom et par hundrede unge soldater på ca. 17-18 år. De var fordelt mellem skolen, husflidsskolen (Vestvej 4), missionshuset og stationens ventesal. Officererne var barske, de kommanderede med soldaterne på ægte prøjsermaner. KÆFT, TRIT OG RETNING!

Skolegangen var selvfølgelig aflyst, da soldaterne brugte klasseværelserne som sovesale. Lærerne skulle vise pas ved ind- og udgang.

Ved måltider var skolegården et mylder. De soldater, der ingen madskål havde, fik serveret i huen. Al maden så næsten ens ud, om det så var suppe, steg eller fisk. Alt var mørkogt og fyldt med senep. Engang havde tyskerne fået fat i en gris. De slagtede den i hotellets gård og stegte den på spid. Den blev skyllet ned med Bommelunder. Det havde til følge, at byen om eftermiddagen var fuld af fulde tyskere, der skød umotiveret omkring sig.

Tidligere skoleinspektør Aage Th. Larsen havde talt med kokken på Hitlers fødselsdag den 21. april og spurgt ham om Geburtsmenuen (fødselsdagsmenuen). Han førte en kniv op til sin hals og sagde, at han helst ville have en suppe kogt på Hitlers hoved.

En af de sidste nætter flyttede tyskerne fra skolen. De lavede et stort bål i skolegården. Al deres sovehalm blev slæbt ud og brændt, og da det blev morgen, var hver eneste tysker forsvundet. Al flytning foregik i mørke. Skolegangen blev staks efter startet igen.

Den 4. maj var nogle danskere på samariterkursus på skolen. Det var den afsluttende eksamen. En af dem, Aage Th., hørte radio i et lokale ved siden af eksamenslokalet, og da han hørte frihedsbudskabet "TYSKLANDS TROPPER I DANMARK, HOLLAND OG NORDTYSKLAND HAR KAPITULERET", skruede han radioen op på højeste styrke, og da budskabet blev gentaget, åbnede han døren til eksamenslokalet. Læge Nissen afbrød eksamen med ordene: "Så har alle bestået!"

Tilstanden i Vendsyssel ved år 1735

Meddelt ved Chr. Christensen

Hammer Sogn

Derudi en liden ufri Gaard, Attrup kaldet; hvortil kan være en 6 Plove Bøndergods, tilhører og af Sr. Peder Hauch,* som menes kun af mådelig tilstand, beboes. Ved Gaarden er nogen smaa Ungskov af Birker, Eller, Esper og sligt.

Sognet bestaar i øvrigt af Vodskov By, Grindsted By med en del Enestegaarde. Udi dette Sogn er en Vejrmølle:**

Indbyggerne i Vodskov nærer sig af Avling og Kreaturers Opfødning, samt lidet Sildefiskeri med Nedgang udi Fjorden, de øvrige ligesaa af Avling og Creaturers Opfødning, men ikke af Sildefiskeri, saasom de ligger nør fra Fjorden.

Udi dette sogn er noget Skovkrat af Ryldbøg***, haver og temmelig god Eng og Græsning med liden Tørvemose, haver lidet stakket Ljunghede til Græsning og kun lidet Eng.

Indbyggerne i Vodskov er af nogenledes god Tilstand, saasom de fleste er hovfri, de øvrige af slettere Tilstand, saasom de fleste er Hovningsbønder.

Vodskovs Agerland er noget sandig og bakket, dog god Rugjord, Grindsteds mere slet, skarp og sandig, og ellers er dette Sogn ujevnt og bakket.

* *Var vistnok bleven Ejer af Attrup (der 1722 ejedes af Engelbrecht Jensen) ca. 1725, i hvilket aar han iflg. Hammer Kirkebog blev viet til Cathrine Trap på Langholt. Han døde på Attrup den 30/10 – 1742, 44 Aar gl. Med sin nævnte hustru havde han flere Børn, af hvilke Datteren Marie, der var gift med en senere Ejer, Jacob Bertelsen, døde som Enke paa Attrup i Aaret 1806.*

** *1707 var der Vodskov Mølle og Attrup Mølle.*

*** *Bøgepurl*

Ovenstående er fra Vendsysselske Årbøger udgivet 1917 af Historisk Samfund for Hjørring Amt.

Johannes Jensen, fodermester på Skovgården i Vodskov.

Foto: Christen Jørgensen, Mariendal

Formularbog for hvermand

Sv. Dam Larsen

I Hjemstavnsforeningens arkiv har vi et eksemplar af:

Nyeste og fuldstændigste

”Formularbog for hvermand.”

Med den i hånden kan man spare mange advokatudgifter. Læs bogen i arkivet og lån den evt. med hjem.

Skulle en enkelt læser have problemer med teksten, bringer vi her en ”oversættelse”:

Formularbog for hvermand.

Indeholdende:

en stor mængde formularer med tilføjet fornøden vejledning, hvorefter man selv kan udfærdige alle forekommende skriftlige dokumenter, navnlig:

Købekontrakter, Skøder, Mageskiftebreve, Gavebreve, Aftægtskontrakter, Fæstebreve, Arvefæstebreve, Forpagtningskontrakter, Lejekontrakter, Obligationer, Reverser, Opsigelser, Kvitteringer, Transporter, Regninger, Anvisninger, Veksler, Bygningskontrakter, Lærekontrakter, Fuldmagter, Ansøgninger, Klager, Testamenter, Rekvisitioner, Beskikkelser, Afkald, Om arv og skifte, Skudsmål, Attester m. m. Desuden som tillæg: Udtog af Forordning om det stemp-

lede papir og taksten for samme, Tabeller over Tinglæsningsgebyrer, Pensionsloven af 1851.

6te meget forøgede og forbedrede udgave.

Udgivet af M. Rasmussen.

Odense 1861.

Forlaget for den Miloske Boghandel.

Trykt i Chr. Milos Officin.

*

Bemærk: Hjemstavnsforeningen fralægger sig ethvert ansvar, hvis en låner får problemer grundet lovendringer, som evt. måtte være foretaget siden bogens udgivelse.

Ekstrapost
Niels Peter Larsen

Posten skal ud

Fra en svunden tid, hvor "Posten" kunne nå at få en snak og en kop kaffe adskillige steder på ruten.

Niels Peter Larsen boede indtil sin død i 1978 på Kirkevej i Vodskov.

D. Form. Nr. 10 (11) 29

Ruteplan

for Landpostbud-Nr. *Ekstrapost Niels Peter Larsen*,
der fra den 1. *Marts* 1932, indtil videre udfører Landpostruten
Vodskov - Lerbak

Udgangstiden er Kl. *9,15* Pm.

Ruten er følgende: *Vodskov Stationsby vesth. Del, Mariendal, Jvershaab, Skolen, Vodskov Skov, ad Høvejen til Rærup Møjs eriby, Rærup Enge, Rærup, Iard, Lerbuk, Skeldalsmunde, S. Mariendal.*

~~Brevkasser tommes i~~

Landpostbudet skal endvidere paa Hverdage Kl. *16,00* omdele ad følgende Rute:
Stationsbyen. (i Sammen med Ekstrapostbudet paa Ruten Vodskov Skovgaard).

~~Der er paalagt Landpostbudet følgende egentlige Kontortjenester:~~

Posten omdeles til samtlige Beboere uden Undtagelse.
Ved Omdelingen Kl. *18,00* paa Hverdage medtages kun Brevforsendelser (herunder anbefalede Breve) og Dagblade, og Brevkasser tommes.

Moire Lindby Postkontor, den *20. Februar* 1932

Tilsluttes Landpostbudet
Overinspektøren i Distriktet
Kontorbetjenten og Betjenten
Generaldirektøret for Post- og Telegrafvesenet

(Det ikke beordrede overbages.)
Moire Lindby
Postkontor.

En boganmeldelse

Svend Dam Larsen

Under mottoet: "Først med de gamle nyheder" bringer vi her en anmeldelse af en mindre bog, som vil kunne gøre god gavn i de fleste hjem.

Det drejer sig om bogen:

Kortfattet
Undervisning i agerbrug
En læsebog for landsbyskoler
Udgiven
af
Det kongelige Landhusholdningsselskab
Kjøbenhavn 1837.

Bogen har tilhørt Hans Peter Jensen, foræret ham for hans flid i skolen d. 5. februar 1840.

Et eksempel til efterfølgelse.

Vi gengiver her bogens forord.

Læg vel mærke til:

- bogens målsætning
- at den er egnet som frilæsningsbog i skolen
- skolelærerens forventede erfaring på området
- den store udbredelse bogen allerede har fået

Kortfattet Undervisning i Agerdyrking Forord

Dette forsøg til en lærebog, indeholdende agerdyrkningslærens vigtigste grundfæstninger, og bestemt for almueskoler på landet, er dels fremgået af Landhusholdningsselskabets ønske, også på denne måde at virke til et forbedret agerbrug iblandt bønderne, dels af hensyn til "Skoleanordningens § 23", hvor det bestemmes: "at sådanne bøger ved læsning skulle benyttes, der kunne blive bønderne til nytte i deres daglige håndtering".

Hensigten er derfor ikke at indføre en ny disciplin i skolerne, men kun, under øvelse i boglæsning, tidligt at bibringe børnene nogen kundskab i agerbruget- i fremtiden de allerflestes daglige næringsvej og syssel. Tillige kunne bogen bruges til udlån. Selskabet, som under sit virke har haft lejlighed til at gøre den erfaring, at skolelærere på landet, iblandt hvis væsentligste indtægter udbyttet af deres jordlod i almindelighed bør regnes, tæller mange duelige agerdyrkere i deres midte, er overtydet om, at de vil gøre den bedst mulige brug af bogen, og således opfylde selskabets ønske dermed.

I de to år, som er forløbet siden dette lille skrift første gang bekendtgjordes, er 7000 eksemplarer deraf udbredt rundt om i landet. At det måtte vedblive at vinde almenhedens yndest, og at stifte gavn, er selskabets ønske.

Maj 1837.

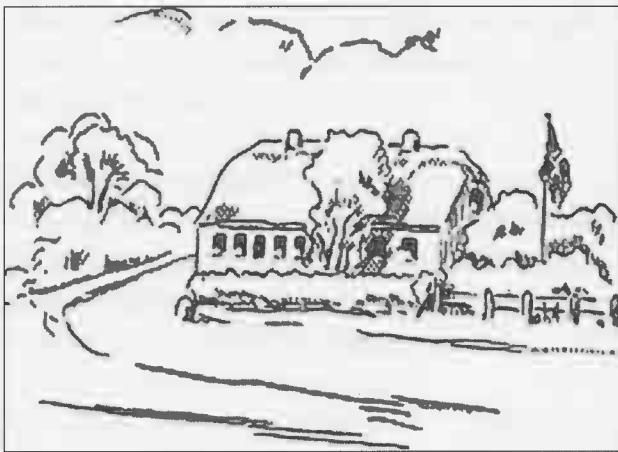
Bogen kan nærmere studeres på Horsens-Hammer Lokalhistoriske Arkivs læsesal.

En skolelærers aflønning

Svend Dam Larsen

Af foranstående ”boganmeldelse” fremgår det, at en skolelærer på landet havde sin væsentligste indtægt fra udbyttet af det jordlod (skolelod), som hørte til embedet.

Et eksempel herpå er lærer Lars Christian Bertelsen Westergaard, som virkede fra 1857 til 1860 i Vodskov Skole, som dengang lå på Havremarken 15.

Skitsetegning af ”den gamle” Vodskov Skole.

Skolen blev bygget 1818 og var i brug til 1910, hvor den nybyggede skole på Kirkevej blev indviet. Den var kalket gul og havde stråtag. I den ene ende af huset var skolestuen, og i den anden ende var der bolig for læreren.

Følgende omtale af Vodskov Skole er hentet fra:

**Beskrivelse
over
Landsbyskolens offentlige lærerembeder
1859**

5. Vodskov Skole. L., L. Westergaard, 28 A., S. J. Havn med 1ste Krt. Coll. 1156, Værn 50 a 60, Skolebir. 11., Kgl. 267. Rd. 36 f. Der høves: 6 Td. R., 25 Td. B., 30 Td. og 30 Td., Neil t. Cit. Frib. og Jordl. Gour. af Akerbn., 18.000 Sitr. Skudtørv. Boligen 41 O. M. t. L., gl. med Niede Bølge, 1 M. f. Kst., 1 M. f. Kirken og 1 M. f. Mølle. Jordlod, god, tæt ved, 4 Td. L., Hlr. 1 Stp. 3 Fdtr. Der holdes 3 Køer og 2 Gaur. Godt Vand.

Oversat til nutidsdansk står der bl.a.: Vodskov Skole. Lærer L. Westergaard. 28 år. Dimiteret fra Ranum Seminarium med førstekaraktet. Ansat 22. november 1856. 50 a 60 børn i skolen. Der haves (hans løn): 6 tønder rug, 25 tønder byg, 30 rigsdaler, mælk til ost, fri bolig og jordlod, 18.000 stk. skudtørv. Boligen 31 kvadratalen, gammel med lerklinede væge, 5/4 mil fra købstad, 1/2 mil fra kirken og 1/4 mil fra mølle. Jordlod, god, tæt ved, 4 1/2 tønne land, hartkorn 1 skæppe 3 fjerdingsskar (jordens værdi). Der holdes 3 køer og 2 får. Godt (drikke)vand.

Vodskov år 1844.

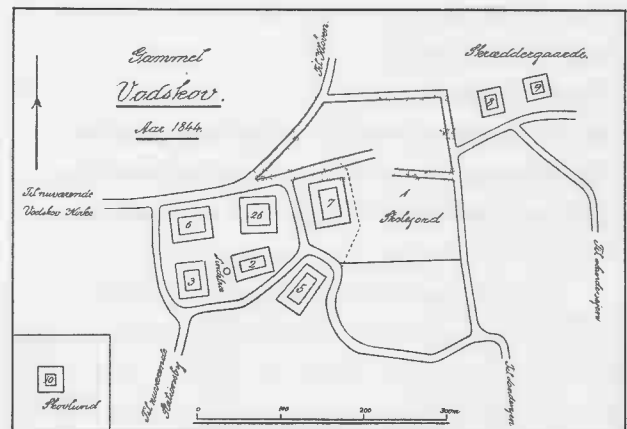

Illustration fra Hedin: Hammer Bakker s. 195.

Nr. 7 er ”Den røde Gaard”.

Nr 1 ”Skolejord” er det jordstykke, som hørte til lærer Westergaards embede. Det lå, hvor legepladsen øst for Den røde Gård ligger i dag.

Ved kommunesammenlægningen i april 1970

*Horsens-Hammer Kommunes afslutningsfest
Langholt Hotel, d. 20. marts 1970.*

Mel.: Pippi Langstrømpe.

Det er inte ilde
at ha' farmand med til gilde,
for hans tid er meget knap.
Sognets vel og smerte
ligger meget ham på hjerte,
så til mor derhjemme
bliver der kun et skulderklap.
Han har sig "formødet"
er altid ude på galej,
hjemme har det glødet,
og der sad faktisk jeg.

Telefonen kimer
næsten alle døgnets timer,
når kan vi ham træffe?
Tak, så ringer vi til maj.
Han får sjældent føde,
han er altid til et møde,
ind og ud af døren
og her sidder faktisk jeg.
Er han end'lig hjemme,
så sp' r hans børn med krumme tæer
og forundret stemme:
"Hvorfor sidder farmand her?"

Mange ting han ordner
derfor også tit han tordner
gennem stuen hjemme
det er stress i større stil.
"Jeg har store sager,
tror I så, at det mig rager,
tænk, hvad jeg må gøre,
inden vi når til april."
Nu får det en ende,
der bli' r også tid til lille mig,
Slut på vor elende,
og glad er faktisk jeg.

Sognets vise mænd
samles skal nu ikke længer,
staklerne sig kede
for nu er det nemlig nat.
Meget har de ævlet,
ind imellem også kævlet,
man har diskuteret
debatteret dit og dat.
Årene er gået,
de for dem har vær' t en dejlig leg,
Fik de noget nået?
Ja, det mener faktisk jeg.

Sognerådsenken

Afsked med Horsens-Hammer Kommune

Mel.: Vift stolt på Codans bølge..

Se Hammer Bakkers buer
som hvælver sig mod vest
i aftensolens skumring;
det synes mig en fest
at skue disse bakker,
det stykke Danmarks jord,
mens langt mod syd man skimter
den sølverblanke fjord.

En strofe fra vor ungdom
i Horsens-Hammer her;
men gamle Horsens-Hammer
nu ikke mere er;
det gravøl, som vi drikker,
vi brygged ikke selv,
men vi blev revet med
af udviklings stærke elv.

Men Brødland, Hestedalen
og Tinghøj vil bestå;
det må de vise mænd
selv i Aalborg dog forstå.
Hvis Hammer Bakker mener
det ny må være slut
og Thor sin hammer hæver
er Aalborg nul og dut.

Nej Aalborg, Hammer Bakker
vil trøstigt gå i spand,
og Limfjords vande skiller
ej mere by og land.
og årene vil rulle
og læge alle sår,
mens Kæmpe-Hammer knejser
på stedet, hvor han står.

Med vemodig hilsen
Carl Hald.

Nyheder fra 1840'erne

Ebbe Godtfredsen.

Hovedgården Langholt.

Med enken efter justitsråd Poul Lanng, Karen Johanne Lanng, født Zeuthen's død, sattes hendes ejendomme til salg den 16. maj 1840, blandt andet omfattende underhørende bøndergods i Hammer sogn. Blandt arvingerne ses proprietær Ilum, Attrup og børnene Poulina og Carl Johan Ilum at være. Gården blev købt af proprietær Ahlmann.

Husmandsstedet Hammerdam i Hammer Sogn.

Hans Willadsen sætter sit hus i Hammerdam til salg i Aalborg Stiftstidende den 12. juni 1841. Informationerne om udbudet er små, men han oplyser dog, at der er tilsæt med 2 tønder vinter-rug, 1 tønde byg, 2 tønder havre og 1½ tønde kartofler. Tillige oplyses det, at bygningen er opført ca. 1820 af egetømmer, og at det er godt vedligeholdt. Tilliggende er på 1 skæppe og 1½ album jord.

"Søen" i Hammer Sogn.

Stedet tilhørende Christen Christensen Kaasberg med et mindre tilliggende på 5 skæpper land stilles til auktionssalg "for Liebhavere som for Pant- og andre Retshavere" tirsdag den 28. februar 1842.

Avlsgården til Attrupgaard m.v.

Den 28. december 1843 satte godsejer Ilum følgende til salg ved en offentlig auktion:

- Avlsgården til Attrup med et areal på 324 tønder land ager og eng samt 162 tønder land hede og kærjord.

- To fæstehuse.

- Attrup vindmølle med en melkværn.

- Hammer sogns kirke med korn- og kvægtiende.

Auktionen fastsattes til mandag d. 26. februar 1844 om formiddagen kl. 10 på Tingstedet (Herredskontoret i Nørre-Sundby).

Vedrørende avlsgården oplyses det, at besætningen hidtil har været 16 heste, 50 kreaturer og 60 får. At der ud til Limfjorden findes god ler og mergel, egnet til anlæg af et teglværk.

At der er udsæt 35 tønder rug, og at der til forårsavl kan fås 12 tønder byg og 30 tønder havre foruden kartofler.

Godsejer Ilum blev med familie boende i stuehuset til gården. De var nære venner med pastor Balslev på Hammer Gård; og deres datter, jomfru Trine Ilum, var fadder til en af præstens sønner.

Skovlundgaard.

Gården blev den 10. september 1839 solgt til købmand D.J. Steinfeldt fra Randers for 4.000 rigsdaler. Han solgte den 26. september samme år atter gården til gartner H.P. Beyer, Aalborg for 4.500 rigsdaler.

Der foreligger ikke nærmere oplysninger om disse handler.

Torsdag d. 8. august 1844 oplyses det, at Skovlundgård af proprietær Beyer er solgt til proprietær Severin Glerup til Vang for 11.000 rigsdaler. Netop i efteråret 1844 opførte Glerup nye bygninger til Agdrupgård i Sulsted sogn.

Storgaard i Grindsted.

Som følge af dødsfald satte enken Anne Christensen den 21. september 1844 sin gård til salg. Det oplystes, at den står for 4 tønder hartkorn. At den årlige udsæd på gården er 8 tønder rug, 4 tønder byg, 8 tønder havre samt 8 tønder kartofler. At der er 5 heste, 20 kreaturer og 16 får på gården. Høavlens er årlig imellem 30-40 læs. Tillige haves tørveskær.

Liget fra Møgelmosen

Fra Grethe Skagbæk.

Else Mikaelssdatter

f. 4/4-1882 i Møgelmose.

d. 7/10-1927 i Skakkebæk

Else Mikaelssdatter var opvokset i Møgelmosen og kunne derfor mange historier og sagn derfra. Hun var uden tvivl egnens bedste fortæller, og selvste Evald Tang Kristensen besøgte hende på en af sine rejser, hvorefter nogle af hendes historier blev udgivet i samlingen over danske sagn.

Her er en kort historie fra Møgelmosen:

Folk fra Møgelmosen gravede et lig i en hestehud op fra det mudrede vand. De spurgte præsten til råds, og han mindedes Rakker-Frederiks døtre, som rejste rundt i landet med gamle mennesker, men under den hårde rejse døde gamle fru Timmer. De havde så pelset en hest, så de kunne vikle fru Timmer ind i hestehuden og sænke hende i mosen. Det blev bestemt, at liget skulle begraves på kirkegården, hvorefter det fortælles vidt og bredt, at gravstedet nogle gange brød ud i flammer.

Anton Pedersen høster med Johannes Olesens selvbinder på fru Dahls mark, hvor Super Brugsens P-plads ligger i dag.

Ca. 1945-50. Foto: Christen Jørgensen, Mariendal.

Konfirmander 23. marts 1952 i Horsens kirke

Forreste række fra venstre: Jytte Sudergaard Larsen, Grindsted. Else Rasmussen, Horsens Enge. Pastor Kjær, Horsens Præstegaard. Helene Sine Munch, Bragenholt. Tove Nikolajsen, Grindsted. Inger Kjær, Horsens Præstegaard.

Bageste række fra venstre: Hans Holm, Langholt. Gunnar Kristensen, Ivarshaab. Jens Anton Væversted, Nådebak. Verner Heinrich Nitzsch, Uggerhalne. Poul Baunwalt Jensen, Vodskov. Hanne Hjulund Pedersen, Vodskov. Magda Bang Pedersen, Kinnerup Mark.

Konfirmander 28. september 1952 i Vodskov Kirke

Forreste række fra venstre: Kaj Alfred Christensen, Sdr. Møgelmose. Niels Winther Larsen, Klitgård. Knud Olav Jeppesen, Vodskov skole. Henning Nikolajsen, Grindsted Vestermark. Kaj Torkild Jensen, Hammereng. Hans Jørgen Christensen, Vodskov.

Midterste række fra venstre: Lissi Martha Magnussen, Vandsted. Agnes Lilly Nikoline Skinbjerg, Horsens. Else Steenbuch Veiby Stenvej, Vodskov. Inga Frandsen, Rærup. Lissi Jensen, Mellemladen, Vester Hassing. Karen Havkrog, Horsens. Signe Grøn, Vodskov. Birthe Kristine Knudsen, Horsens.

Bageste række fra venstre: Herdis Helene Christiansen, Grindsted. Karen Christensen, Vodskov. Inger Marie Nielsen, Urmosen. Svend Hald Kristensen, Møllehuset. Børge Nielsen, Gl. Vodskov. Børge Nielsen, Tranholm. Kaj Larsen, Vodskov. Christian Thorn Johannesen, Vodskov. Pastor Kjær, Horsens Præstegaard. Redigeret af: Niels Jørgen Jensen, Skovskellet 3. Uggerhalne.

Rettelse til Horsens-Hammer Årbog 2009

I afsnittet "Varpestederne" (artiklen "Horsens op mod vor tid") er følgende desværre faldet ud:

Varpestederne

Horsens havde 3 km. fiske- og strandret langs fjorden. Denne var opdelt i varpesteder. I 1749 var der 17 varpesteder (voddrætssteder) mellem Vesterladen og Gjøl.

Af varpestederne svaredes afgift til kronen. Af varpesteder i vore to sogne kan nævnes Lerbæk, Rivihjel, Skackerbæk og ét lige vest for Vesterladen. År 1749 havde Horsens- Hammer 22 kåge for sildefangst. Hver kåge to mand og otte "nød" (sildegarn).

I 1870 ophørte bymændene i Horsens med samlet og organiseret sildefangst. Private blev dog ved med at fiske, og det sidste organiserede, men private lav blev ophævet i 1906. Det havde en hytte ved fjorden med otte køjer, komfur, køkkentøj, foruden et anker til 40 potter brændevin. Var det særlig koldt ved fjorden, puttede man peber i drammen (peberdram).

Den 22. februar (Peders stol) " kom de varme sten i vandet" og "stenbideren gik fra stenen".

Lidt ind i marts begyndte fiskeriet, som varede ca. tre måneder.

Ved et godt dræt kunne man have ca. 30 ol (en ol = fire snese). De fleste solgtes til fiskekrejlerne, som sejlede og opkøbte langs varpestederne.

Helt til 1915 var der glimrende ålefiskeri i fjorden. Med bændeltangens forsvinden er fangsten nu begrænset.

En alvorlig sag

Billedet er taget ca. 1918 af fotograf M. Mortensen, som havde atelier i Gl. Vodskov.

Bemærk atelier-kulissen.

Efterlysning

Vi vil meget gerne have mange flere billeder til arkivet af gårde, huse, landskaber, personer og begivenheder, f.eks. dagligdagen på landet, billeder fra tørvegravning og fra jernbanestationen.

Vi er også interesseret i at få lov til at kopiere billeder, som skal forblive i familiens eje. Kontakt et af bestyrelsesmedlemmerne herom.

Tlf. numrene står på bagsiden.

Drøvten 1950

Tegning fra 1969 af læge Erling Fischer. Gave til Agnes og Martin Holm

Drøvten anno 2010

Foto: SDL

Horsens-Hammer Hjemstavnsforening

*Foreningens formål er at øge kendskabet til
– og interessen for Horsens, Hammer og Vodskov Sogns historie*

Medlemskab:

Anmodning om medlemskab rettes til et medlem af bestyrelsen. Kontingent for 2010 er 60 kr. for en husstand. Der udleveres 1 årbog pr. husstand, og kun den person, som tegner medlemskabet, har stemmeret på generalforsamlingen.

Generalforsamling afholdes efter gældende vedtægter i januar måned. Indkaldelse hertil fremsendes pr. brev i oktober måned og annonceres i dagspressen.

Generalforsamlingen 2011 bliver mandag d. 10. januar kl. 19.30 på Liselund.

Vi gemmer "det gamle" til de nye:

Foreningen indsamler og opbevarer gamle billeder, fotos, papirer, protokoller, erindringer, genstande m.v., som har lokalhistorisk interesse for de kommende slægter. Henvendelse herom kan ske til et bestyrelsesmedlem.

Foreningens årbog:

Foreningen udgiver en årbog med "aktuelle" artikler fra den gamle Horsens-Hammer Kommune. Årbogen er udkommet siden 1977.

Indholdet er samlet og redigeret af Arne Riis, Aase Fladkjær og Svend Dam Larsen. Foreningens formand er ansvarshavende redaktør.

Vi modtager meget gerne stof til årbogen, Det er stadig muligt at købe et eksemplar af tidligere årbøger. Dog er et par årgange udsolgt og bliver ikke genoptrykt.
ISSN 0106-5998

Horsens-Hammer Lokalhistoriske Arkiv.

Foreningens lokalhistoriske arkiv ligger i kælderen på Plejehjemmet Liselund, Hüttel- Sørensens Vej 61, 9310 Vodskov.
E-mail: hhhjemstavn@gmail.com

Åbningstid:

Første mandag i hver måned kl. 14-17, dog ikke i sommerferien.
Sidste weekend i oktober: Lørdag og Søndag kl. 14-17.
Besøg i øvrigt efter aftale.

Samlingen af landbrugsredskaber:

"Lerbæk", Rærupvej 70, Rærup. Besøg efter aftale med Niels Jørgen Jensen

Samlingerne på Vodskov skole:

Samlingerne er under revision. P.t. lukket.

Foreningens bestyrelse:

Svend Dam Larsen
Formand, arkivleder.
Tlf.: 40 83 63 40

John Schødt
Næstformand
Tlf.: 98 29 43 48

Niels Jørgen Jensen
Tlf.: 98 28 60 35

Arne Riis
Tlf.: 98 28 66 17

Aase Fladkjær
Tlf.: 98 29 33 07

Per Jensen
Tlf.: 98 29 38 31

Suppleanter:

Jacob Arentoft
Frank Sørensen

Revisorer:

Per Bøgh Christensen
Svend Laursen

Æresmedlem:

Birthe Jensen